La UAB fitxa l’advocat dels Pujol, de Núñez i de Messi en un procediment penal contra estudiants i professors

La Universitat Autònoma de Barcelona ha fitxat Cristóbal Martell, advocat especialista en delictes financers i lletrat de Núñez, dels Pujol, de Messi o de Bustos, per personar-se com a acusació particular en un procediment penal que s’instrueix en un jutjat de Cerdanyola contra estudiants i professors universitaris. La denúncia sorgeix arran d'uns presumptes danys ocasionats per una tancada d’alumnes a l’edifici del rectorat al maig de 2013.

Eloi Latorre

Cristóbal Martell és l’advocat de moda. Aquest penalista de 53 anys, especialista en casos enrevessats de delinqüència econòmica i frau fiscal, s’ha convertit, gràcies als grans afers de corrupció, en un personatge mediàtic. Per la seva cartera de pell un pèl gastada hi han passat, entre d’altres, els sumaris dels **casos ‘Gürtel’, ‘Nóos’, ‘Mercuri’ o la trama d’Hisenda** que ha dut a la presó l’expresident del Barça **Josep Lluís Núñez**. També assisteix grans fortunes investigades per frau fiscal, com els futbolistes **Messi** i **Eto’o**, i representa el Futbol Club Barcelona en el cas de presumpta evasió d’impostos pel **fitxatge de Neymar**. Ara, segons ha pogut saber CRÍTIC, **la Universitat Autònoma de Barcelona ha fitxat Martell** per personar-se com a acusació particular en un procediment penal que s’instrueix en un jutjat de Cerdanyola contra estudiants i professors universitaris. La denúncia sorgeix arran d’uns presumptes danys ocasionats per una tancada d’alumnes a l’edifici del rectorat al maig de 2013.

El passat dijous 5 de març, un grup de professors, estudiants i representants de diversos col·lectius estudiantils de la UAB van denunciar públicament que la presència del principal òrgan de govern de la universitat en aquest sumari és, a parer seu, **un intent de perseguir per la via judicial totes les veus crítiques amb l’actual model de gestió universitari**. El procediment, iniciat arran d’una denúncia de la vicerectora de la UAB Sílvia Carrasco, ha derivat en la imputació, de moment, de 25 estudiants, d’un treballador i d’un docent del centre. Aquest últim és Ermengol Gassiot, professor d’arqueologia, delegat del sindicat de la CGT al Comitè d’Empresa de la UAB i, des de fa vora un any, secretari general de la CGT de Catalunya. Gassiot figura com a imputat encara que ell afirma que el sumari no concreta quins delictes o faltes se li imputen. Segons assegura, la causa respon a un intent per part del rectorat de desmobilitzar tota “forma d’oposició política i sindical” i, en concret, els col·lectius que van donar suport a la candidatura Nova UAB, alternativa a l’actual equip de govern.

L’equip rector de la UAB ha desmentit rotundament en un comunicat que la institució hagi presentat cap denúncia penal amb l’objectiu de limitar l’activitat sindical i associativa de cap persona ni col·lectiu de la universitat, ja que el rectorat es va limitar a denunciar als jutjats els fets ocorreguts durant la protesta al rectorat del maig de 2013. Aquest episodi, segons la direcció de la UAB, **va causar danys materials per valor de 384.855 euros**. Segons la UAB, es va haver de

posar denúncia per exigència de les companyies asseguradores –de fet, la denúncia inicial no la va presentar la UAB sinó la vicerectora Sílvia Carrasco a títol individual–, i que l'acumulació d'altres fets anteriors al sumari respon a "una iniciativa de la Fiscalia en la qual cap membre de l'equip de govern ha tingut res a veure".

La **Secció Sindical de la CGT** a l'Autònoma, però, en una entrada al seu blog fa esment d'una declaració davant de la policia del rector, Ferran Sancho, al juliol de 2013, en la qual aquest assenyalava que al darrere de l'ocupació del rectorat hi havia persones de diferents col·lectius –esmenta, d'entre altres, el Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans (SEPC), la Coordinadora d'Assemblees de Facultat (CAF), la CGT o la CUP– "que actuen perfectament coordinats a l'hora de prendre decisions i la seva ideologia és el lligam entre tots ells". I que, aquest passat mes de febrer, la UAB, a través del seu equip de rectorat, s'ha personat com a acusació particular en tot el procediment, amb els 27 imputats. Tal com ha pogut comprovar CRÍTIC, l'advocat que firma com a director lletrat aquest escrit de compareixença com a acusació particular en nom de la Universitat Autònoma no és altre que Cristóbal Martell Pérez-Alcalde, que també havia assistit la vicerectora Sílvia Carrasco en la seva denúncia inicial dels fets.

Qui és Cristóbal Martell?

Advocat de vips i casos de delinqüència financera. De 53 anys. Nascut a Veneçuela, criat a Gran Canària i establert a Catalunya des que va estudiar dret a la Universitat Autònoma. Molts espectadors catalans li han conegut la cara en veure'l fugaçment acompanyant els diversos membres de **la família Pujol Ferrusola** que han desfilat els darrers dies per la comissió del Parlament que investiga el frau i la corrupció política, fent-los gestos des d'una posició discreta i indicant-los què havien i què no havien de dir. Martell és aquests dies en boca de tothom, sobretot a partir que el fill gran de Jordi Pujol Soley decidís contractar-lo com a **advocat en el cas de presumpte blanqueig de capitals** que instrueix l'Audiència Nacional espanyola.

Això va succeir a l'agost passat, pocs dies després de la confessió pública del seu pare sobre els diners que la família ha tingut ocults durant més de 30 anys a l'estranger. Fins llavors, l'advocat de Pujol Jr. era Xavier Melero, lletrat tradicional dels casos que afectaven dirigents de CDC. El canvi de representant legal era una evident maniobra del partit per marcar distància del seu fundador. Atenent el seu 'modus operandi' en altres casos, són molts els coneixedors del 'cas Pujol' que han vist la mà de Martell en la confessió del llegat pel seu pare. De fet, **la confessió i les estratègies de defensa fora de l'ortodòxia són marca de la casa.**

Advocat de Núñez, de Bustos o del Barça

Una tàctica semblant va intentar posar en marxa amb **Marco Antonio Tejeiro, l'excomptable de l'Institut Nóos** que, sota les indicacions de Martell, va pactar amb el fiscal del cas, Pedro Horrach, una confessió que ratificava bona part dels delictes atribuïts al tàndem Urdangarin – Diego Torres, a canvi de no haver d'anar a judici. Cosa que finalment, per cert, no ha aconseguit, perquè el jutge José Castro no ha acceptat aquest acord de sotamà.

Martell, a qui fins els seus més acèrrims enemics –que en té– li reconeixen la seva capacitat de treball i de no perdre's en els laberints dels sumaris més enrevessats, també s'ha guanyat certa fama d'advocat de casos perduts, d'aconseguir salvar el coll als seus clients per la via de pactar amb les altres parts en litigi o amb el ministeri públic penes menors. Negociacions que de vegades el porten a territoris obscurs i al llindar de la conspiració. Segons va publicar el periodista Ernesto Ekaizer al seu blog al novembre, el lletrat s'havia reunit poc abans amb un jove barbamec que responia al nom de Francisco Nicolás, 'El Pequeño Nicolás', que deia actuar en nom de la vicepresidenta del Govern

espanyol, Soraya Sáenz de Santamaría, i que oferia **“rebaixar la tensió judicial entorn dels Pujol”, a canvi d’informació d’escàndols que esquitxessin ERC**. No sabem si Martell es va posar a indagar en embolics republicans, però el cert és que dies després l’Audiència Nacional decidia no imposar càrrecs contra l’imputat Jordi Pujol Ferrusola.

A Martell, per exemple, també se’l considera artífex del **pacte de silenci entre la presidenta del PP català, Alícia Sánchez-Camacho, i l’exnòvia de Pujol Jr. Vicky Álvarez**, pel qual totes les parts es comprometien a no difondre el contingut de la conversa entre totes dues enregistrada al restaurant La Camarga, però no queda clar aquí si va actuar com a representant del dirigent del PSC José Zaragoza (que presumptament havia encarregat la gravació) o com a persona de consens entre totes les parts. Per acabar-ho d’embolicar, Martell ha acabat defensant el principal damnificat en aquella conversa, el fill gran de l’expresident de la Generalitat, i aquest va entregar una còpia en CD de la gravació de La Camarga quan va comparèixer en comissió parlamentària.

En els casos de frau fiscal, però, les seves virtuts negociadores no tenen un perfil tan intrigant. **Amb Leo Messi va pactar amb Hisenda el pagament al comptat de 6 milions** de la quantitat en impostos que se li reclamaven; però, tot i així, no ha pogut aconseguir evitar, de moment, que el cas del davanter blaugrana acabi en judici per frau fiscal. En l’àmbit blaugrana Martell és omnipresent i sense manies. Actualment s’encarrega de la directiva actual en el **‘cas Neymar’** (en el qual hi ha imputats, a part del club, l’actual president, Josep Maria Bartomeu; l’expresident Sandro Rosell i el vicepresident Javier Faus). Fa alguns anys va assistir el llavors president **Joan Laporta** quan aquest va presentar una querella per injúries contra l’exdirector del museu del club.

Un altre expresident barcelonista, **Josep Lluís Núñez, i el fill d’aquest**, també figuren en el llistat de clients estrella de Cristóbal Martell, encara que, en aquest cas, per un afer que no té res a veure amb el futbol: **la trama delictiva de frau a Hisenda**, que va costar a la nissaga de constructors penes de tres anys de presó que actualment estan complint. En aquest cas, l’advocat no va poder evitar l’empresonament, ni amb l’estratègia desesperada de reclamar la suspensió de la pena fins que el Govern espanyol es pronunciés sobre la petició d’indult. Per a Núñez, però, ha aconseguit algun èxit notable: una querella interposada per l’empresari contra l’expresidenta del Consell de Mallorca Maria Antònia Munar per la requalificació il·legal d’un solar al qual el constructor barceloní aspirava va culminar amb una condemna d’aquesta a quatre anys de presó. Per tots els seus serveis s’ha arribat a publicar que Martell ha cobrat de Núñez d’una forma ben curiosa: amb una torre de 400 metres quadrats situada a tocar del mateix domicili de l’expresident del Barça.

La llista de representats il·lustres d’aquest advocat estrella –tot i que defuig obsessivament els focus mediàtics, fins al punt que el seu bufet ni tan sols té pàgina web– no s’acaba mai… Caldria afegir-hi **Álvaro Lapuerta**, antecessor de Luis Bárcenas en el càrrec de la comptabilitat del PP, implicat en la trama ‘Gürtel’; o **l’exalcalde de Sabadell Manuel Bustos**, pendent de judici pel ‘cas Mercuri’ de corrupció en l’àmbit municipal, i també investigat pel cobrament de dietes injustificades a la Federació Catalana de Municipis, que presidia.

Què hi fa un advocat amb aquest perfil tan especial en un cas provocat per unes protestes estudiantils? CRÍTIC ho ha preguntat directament a la UAB; però, en tancar aquesta informació, encara no ha estat possible aclarir-ho.